

VPRAŠALI STE

» PO ENI STRANI — PO DRUGI STRANI «

Zadnje čase v našem dnevnem časopisju in v publicistiki vedno pogosteje naletimo na stilizem, ki ni čisto nič v duhu slovstvenega jezika in je zato popolnoma odveč. V 7. številki JiS (1968) je ta stilizem rabljen kar sedemkrat, pa vselej brez potrebe, zapisali pa so ga samo ljubljanski slavisti — zato se tudi oglašam. Poglejmo si posamezne primere!

1. »Prof. K. se *po eni strani* zelo rad naslanja na urejene tradicionalne misli, *po drugi strani* pa je zato dokaj svoboden v presoji in odločitvi« (str. 203). Mnogo lepše in bolj razumljivo bi se stavek glasil: Prof. K. se zelo rad naslanja na urejene tradicionalne misli, je pa (*zato pa je*) dokaj svoboden v presoji in odločitvi.

2. »Molitveni obrazci so živeli v ljudski rabi in bili *po eni strani* zapisani v brižinsko prabesedilo, *po drugi strani* pa so bili pozneje prevzeti v spovedni red stcsl. obrednika« (str. 204). Po slovensko bi se to reklo: Molitveni obrazci so živeli v ljudski rabi in bili zapisani v brižinsko prabesedilo, *pozneje* pa so bili prevzeti v spovedni red stcsl. obrednika.

3. »Razlika med drugim brižinskim spomenikom *na eni strani* ter prvim in tretjim *na drugi* pa je stilistične narave« (str. 207). Koliko lepše in bolj razumljivo je: Razlika med drugim brižinskim spomenikom ter prvim in tretjim pa je stilistične narave.

4. »Medtem ko je *na eni strani* steklo dodatno zbiranje gradiva, je *po drugi strani* uredniški odbor začel izdelovati poskusni snopič novega slovarja« (str. 220). Ali ni bolje: Medtem ko je steklo dodatno zbiranje gradiva, je uredniški odbor začel izdelovati poskusni snopič novega slovarja.

5. »Se huje pa je z nasprotujočimi si težnjami v strokovnem izrazju *na eni strani* in v splošnem jeziku *na drugi strani*« (str. 222). Ta stavek je, kakor je napisan, napačen in nerazumljiv, ker pravi, da so nasprotujoče si težnje v strokovnem izrazju in v splošnem jeziku, povedati pa hoče: Se huje pa je, da posamezne stroke hočejo dati nekaterim izrazom drugačen pomen, kakor ga imajo v splošnem jeziku. Tako bi bilo pravilno in razumljivo na prvi mah.

6. »Slovar izdeluje generacijsko različna skupina. To *po eni strani* omogoča večji boj med globljo analizo, *po drugi* pa vnaša v izdelavo vse preveč individualnih prijemov« (str. 223-24). Kako lepo bi se bralo: Slovar izdeluje generacijsko različna skupina. To omogoča večji boj mnenj in globljo analizo, vnaša pa v izdelavo (ali pa: v izdelavo pa vnaša) vse preveč individualnih prijemov.

7. »Tako mehanično razporejanje bo *po eni strani* olajšalo redakcijo, *po drugi strani* pa bo morda tudi bralcu omogočilo hitrejšo orientacijo po slovarju« (224). Bolje: Tako mehanično razporejanje bo olajšalo redakcijo, morda (obenem) bo pa tudi bralcu omogočilo hitrejšo orientacijo po slovarju.

Od kod nepotrebnosti stilizem »*po (na) eni strani — po (na) drugi strani*«, ki hoče poudariti neko misel, a jo le zastira? Menim, da tisti, ki v besedi in v pisanju rabijo *eno in drugo stran*, delajo to pod vplivom tujih jezikov, kjer nimajo tako krepkega izraznega sredstva, kot je naš protivni veznik *pa*; tudi v vseh navedenih primerih stoji prot. veznik *pa*. Zato se mi zdi stilizem *po (na) eni strani — po (na) drugi strani* poje-manje čuta za polnost slovenske besede. Za dokaz še stavek iz Dela (20. XI. 1968): »S takim poudarkom obhajamo obletnico drugega zasedanja AVNOJ, ker je minilo četrto stoletje od 29. novembra 1943 in ker pada v dobo, ko z *ene strani* ponovno obravnavamo nekatere ustavne formulacije, ki se nanašajo na takrat zasnovano federacijo, in ko se z *druge strani* mednarodno živiljenje razvija tako, da smo neposredno soočeni z drugičnimi pojmovanji neodvisnosti in samostojnosti narodov« (str. 3).

Jože Gregorič
Muljava

O STILEMIH KOT » PO ENI STRANI — PO DRUGI STRANI «

Z obravnavanim stilemom ni vse tako preprosto, kakor pravi avtor gornjega prispevka. Po gradivu v Inštitutu za slovenski jezik se kaže v nekako takihle obrisih.

Zveza *ena stran — druga stran* je bila zapisana oz. rabljena v čisti krajevno-prislovni vlogi že sredi prejšnjega stoletja in se tako uporablja še danes. Ker je bila višava